

Historie Sboru dobrovolných hasičů v Novém Městě na Moravě

Z početných dokumentů, zápisů kronikářů i z hasičské kroniky se můžeme dozvědět, že obdobně jako v jiných městech a obcích byl od nepaměti i v Novém Městě na Moravě oheň nepřitelem lidské práce a lidského života. V průběhu minulých let a celých století, kdy byly prostředky k hašení požárů dlouho v primitivním stavu, znamenal každý požár vždy jednu z největších katastrof. Lze si připomenout jen ty nejkřutější rány, jako požár v roce 1723, kdy vyhořelo 48 nejlepších domů ve městě, požár z 25. dubna 1779, kdy padlo za oběť 19 domů a zvláště katastrofální požár 20. května 1801, který zničil celé město, včetně kostela, fary, pivovarů, zámku a 208 domů.

Na počátku minulého století podnikala městská rada společně s místní vrchností, s "Mariánskou školskou nadací", energičtější kroky proti zákeřnému živlu. Při požárech byla plně využívána nová panská stříkačka, kterou si vrchnost pořídila v roce 1819 od vídeňské firmy Fricke. Když na výzvu krajského úřadu v Jihlavě vydala městská rada společně vrchnostenským úřadem v roce 1822 "Požární řád", byl tento dodržován hlavně tím, že měšťané si sami postupně pořizovali ve svých domech hasící nářadí. Z "Hlavní knihy o stavu požárních rekvizit" založené podle dvorského dekretu z roku 1843 je patrné, že město vlastnilo jednu vozní stříkačku, dvě přenosné na nosítkách, sud na vožení vody, 28 košů na hašení, různé žebříky a lucerny. Tato technika byla využívána při požárech, jako byl na Malé ulici v roce 1843, na Nových domech v roce 1852 a zvláště v srpnu 1853, kdy vyhořelo šest domů na Žďárské ulici. Po požáru čtyř domů na Bobrovské ulici (dnes Nečasova) bylo v roce 1863 "pro každou noc ustaveno dvacet vartýřů, kteří pomáhali hlídat ponocnému". Když v roce 1873 vyšel nový "Požární řád", uvítal ředitel novoměstského velkostatku nabídku městské rady, v níž bylo oznámeno, že si tato chce založit vlastní policii a obsadit stříkačku vlastními lidmi. Snad se tím představitelé města, po zkušenostech, kdy při požárech vznikalo stále dosti zmatků, snažili již tehdy založit skutečný hasičský sbor. K tomu však bohužel nedošlo.

Teprve až tragický požár 13. června 1879 se stal závažným podnětem pro založení Sboru dobrovolných hasičů v Novém Městě na Moravě. Oheň tehdy vznikl na Žďárské ulici v domě čp. 84 "U Prášilů" a záhy zachvátil i řadu sousedních stavení. Padlo mu za oběť devět sousedních domů s celým hospodářským zařízením a na protější straně ulice dalších pět stavení a přinesl i ztráty na životech. V domě čp. 89 uhořel vyměňkář J. Zich a jeho dcera Marie, dále 85letá žena a kovářský učeň K. Padalík ze Slavkovic. Po této smutné a otřesné události se představitelé města, v čele se svým starostou, definitivně rozhodli založit Sbor dobrovolných hasičů. S trvalou vděčností jsou vždy vzpomínána jména těch, kteří se o to zasloužili. Předně to byl Josef Jelínek, zvaný ve městě "bohatý jirchář", majitel výstavného domu čp. 32, vlastenec a známý mecenáš. Zastával funkci starosty města v letech 1866 až 1870 a znovu v letech 1879 až 1891. Společně s ním to byli měšťan a dlouholetý radní Jan Šír (pro mnoho Šírů ve městě zvaný Macháček) a další radní Jan Zelený. Dále od počátku hluboce hasičskému hnutí oddaný soudní adjunkt Alois Trčka (později působící jako rada zemského soudu v Brně) a zvláště JUDr. Valerián Kalláb. Tento rodák z Velkého Meziříčí působil od roku 1875 (po studiích na právnické fakultě v Praze a po soudní praxi v Praze a Táboře) jako advokát v Novém Městě na Moravě. Zde si záhy získal svou aktivní veřejnou práci velkou důvěru u svých spoluobčanů a jako zkušený právník zajímající se o hasičské hnutí sepsal "Stanovy Sboru dobrovolných hasičů", které byly 20. července 1879 schváleny městskou radou. Po jejich potvrzení 8. srpna 1879 místodržitelstvím v Brně (pod č. 13.658) byl ustanoven na schůzi konané 27. srpna 1879 první výbor Sboru dobrovolných hasičů. Velitelem byl zvolen JUDr. Valerián Kalláb, jeho náměstkem Alois Trčka, jednatelem Josef Svítal, pokladníkem Jan Zelený a členy výboru Jan Šír, Frant. Jelínek a dále měšťané Karel Gregor a Josef Jelínek. Tento

první výbor předně zaměřil veškerou svou činnost k tomu, aby získal pevnou členskou základnu, což se mu záhy podařilo, neboť novoměstští občané měli velký zájem a porozumění o tuto činnost a již v září 1879 měl sbor 116 činných, 21 přispívajících členů (kromě zakládajících) a to ze všech vrstev obyvatelstva, včetně inteligence.

Zakládající členové 1879

Judr. Valerián Kalláb

Od města získal sbor následující vybavení: Dvě stříkačky, jednu novější a druhou staršího typu a měl propůjčenou panskou stříkačku, dále dvoukolový vůz na žebříky a háky, několik bodacích žebříků na šindelové střechy, lejty na vodu a na 150 plátěných košů na nošení vody, kterých se nejvíc používalo. Kromě města přispěla na hasící zařízení představená nadačního velkostatku baronka Růžena Muliusová, roz. Molavcová - darem 100 zlatých a 15 zlatými pojišťovna Aziende assicuratrice v Terstu. Výcvik členstva probíhal pod vedením bývalého polského důstojníka Heřmana Brasche, absolventa kurzu výcviku hasičských sborů ve Vídni, a byl ukončen veřejným cvičením. Za účasti okolních sborů se na tomto cvičení představily tři vzorně vycvičené čety novoměstských hasičů.

V prvním desetiletí, kdy sbor pojistil své členy proti úrazu u Všeobecné podporovací pokladny dobrovolných sborů na Moravě, došlo ke změnám ve výboru. Po odchodu prvního velitele JUDr. V. Kallába v roce 1880 do Velkého Meziříčí, zastával jeho funkci Alois Trčka. Na valné schůzi 23. listopadu 1883 byl zvolen velitelem Josef Jelínek ml., syn starosty Josefa Jelínka, podvelitelem Antonín Vodička a za členy výboru Jan Šír, Jan Zelený, Alois Trčka, Hynek Jeřábek a Jan Ptáček. Rovněž došlo k zlepšení hasícího zařízení a vybavení sboru tím, že byl v roce 1883 zakoupen z daru Občanské záložny čtyřkolový hydrofór za 850 zlatých od brněnské firmy Heller a dvoukolová stříkačka od téže firmy za 500 zlatých. Dále byly postupně pořízeny dva univerzální žebříky a dvoukolové navijáky na hadice. Bylo důležité, že novoměstský sbor v tomto roce přistoupil za člena České ústřední jednoty moravskoslezských dobrovolných hasičů na Moravě. V roce 1888 převzal funkci velitele sboru Antonín Vodička, měšťan, policejní radní a místopředseda Městské spořitelny.

O tom, jak oddaně se již od založení novoměstského sboru věnovali jeho přední představitelé rozvoji hasičského hnutí na celém Horácku, dokládají jejich snahy o založení Župní hasičské jednoty politického okresu Novoměstského. Již v roce 1880 se na cvičení v Jimramově pokusili, za účasti sborů z Nového Města, Bystřice a Jimramova, o založení Župní hasičské jednoty. Jen vzhledem k situaci, že existovalo pouze 6 sborů značně od sebe vzdálených, k tomu nedošlo. Teprve v roce 1884 na návrh novoměstského velitele Josefa Jelínka ml., podporovatele župních hasičských jednot, vyzval novoměstský sbor ostatní sbory k založení župní jednoty. Za tím účelem byla svolána 20. října 1884 schůze do Nového Města, na níž se zástupci sborů dohodli na založení Župní hasičské jednoty politického okresu Novoměstského. Současně zvolili přípravný výbor a to JUDr. Valeriána Kallába, Josefa Jelínka ml. (oba z Nového Města) a Antonína Kondryse ze Žďáru. Tento výbor vypracoval stanovy župní jednoty, které byly definitivně schváleny výměrem čísl. 18462 tehdejších c. a k. místodržitelství v Brně 11. července 1885.

Novoměstský hasičský sbor si proto při 120. výročí svého vzniku současně může připomenout další významné výročí, neboť uplynulo 115 let od doby, kdy se jeho funkcionáři zasloužili o založení Župní hasičské jednoty politického okresu Novoměstského. Po schválení župních stanov se konala 20. září 1885 první valná schůze v Německém (Sněžném), které se zúčastnily a k župní jednotě přihlásily i sbory Jimramov, Míchov, Německé, Nové Město na Moravě, Věcov, Žďár a písemně Bohdalov a Rožná. Na této valné schůzi byl zvolen starostou župy JUDr. Valerián Kalláb, advokát z Nového Města, jeho náměstkem Ant. Kondrys ze Žďáru, do výboru J. Barták z Bohdalova, řídicí učitel Frant. Vilím z Věcova, Ant. Hájek z Rožné, Jos. Havlík z Německého a K. Jelínek z Jimramova. Od svého založení po celých 60 let, až do roku 1944 se hasičská župa rozrostla z nepatrných začátků v rozměrný útvar. Sdružovala celkem 120 sborů, rozdělených do 15 okrsků, s třemi tisíci činných členů. V průběhu let, kdy v její činnosti významně působili členové novoměstského sboru, překonávala nejrůznější překážky při zakládání nových sborů, řešila záležitosti sociální i zdravotní. Její hlavní činnost však byla vždy zaměřena k technickým stránkám vybavení i přípravy a k úsilí o technicky vycvičeného a po všech stránkách zdatného hasiče.

Cvičení

Na zlomu našeho století rozvíjel svou činnost Sbor dobrovolných hasičů v Novém Městě na Moravě plně v intencích všech záměrů župní hasičské jednoty. V roce 1891 si sbor upravil na dvoře radnice hasičské skladiště a také svou sborovou místnost, v níž se scházel až do roku 1935. V srpnu 1897 byl uspořádán v Novém Městě župní sjezd, spojený s hasičským cvičením, který velmi pochvalně zhodnotil přítomný předseda České ústřední jednoty hasičské. Za velitele Antonína Vodičky, který byl za svou mimořádnou aktivitu jak ve sboru, tak také ve výboru župy jmenován v roce 1899 "Čestným členem sboru", byla v tomto roce uspořádána slavnost k 20. výročí založení sboru. Na slavnosti, za účasti 15 sborů, bylo župním starostou Frant. Vilímem vyznamenáno zakládající členstvo novoměstského sboru.

Rovněž v roce 1904 si novoměstský sbor připomněl svou 25tiletou činnost na slavnostním shromáždění, kde byla jeho obětavá a záslužná práce zhodnocena předsedou Československého hasičstva Karlem Vozábem. V období před první světovou válkou je nutno připomenout zásah sboru při ohni Hánova mlýna na Žďárské ulici. V těchto letech byly pro členy sboru opatřeny režné obleky, v současnosti dobře známé v četných vystoupeních, připomínající hasičskou minulost. K 30. výročí založení sboru byl opět v roce 1909 v Novém Městě uspořádán župní sjezd za účasti všech sborů z celé župy. Na valné schůzi v květnu 1910 byl zvolen velitelem sboru Josef Kříž, obětavý a příkladný funkcionář a podvelitelem Karel Polnický. Typickou součástí hasičského stejnokroje byly od roku 1912 tzv. "čamary", používané po mnoho dalších let při slavnostních příležitostech.

První veřejné vystoupení

První světová válka značně narušila činnost hasičského sboru, neboť většina členů narukovala. Jen někteří starší a několik nejmladších, kteří se připojili na podnět městské rady, udržovali kontinuitu. Tito zasahovali v listopadu 1916 při ohni Kazmírova mlýna, který úplně vyhořel a nebyl již obnoven. Je třeba vzpomenout a zachovat památku těm členům sboru, kteří se již nevrátili z první světové války - Cyrilu Kubíkovi, Františku Litochlebovi a Aloisi Smejkalovi.

SDH před 1. světovou válkou

Po ukončení první světové války se v osvobozené republice opět plně rozvíjela činnost sboru, pod vedením velitele Josefa Kříže a podvelitelů Karla Polnického a Jana Formánka. Po nutné generální opravě stříkaček si sbor další novou techniku a potřebné vybavení ke své činnosti opatřoval z vlastních finančních prostředků. Dařilo se mu hlavně díky porozumění novoměstských občanů, kteří také rozšířili jeho řady. Sbor měl tehdy celkem 47 činných, 68 přispívajících členů, 7 zakládajících a 2 čestné členy. O tom, jak novoměstský Sbor dobrovolných hasičů úspěšně plnil v průběhu dalších let své poslání, ochranu před zhoubným živlem a jeho likvidaci, jak rozvíjel svou činnost a rozšiřoval svůj program pod vlivem všech závažných událostí, které doba přinášela, dokumentuje následující přehled nejdůležitějších událostí.

1919- 1929

Svou připravenost prokázal sbor při ohni, který vypukl v květnu 1919 v zadním traktu domu čp. 116 na náměstí a odtud se rozšířil na hospodářské části domů sousedních čp. 115 a 117. S pomocí okolních sborů a za účasti 76 hasičů se jej podařilo lokalizovat. Po velkém a dosti nebezpečném požáru v říjnu 1920, při ohni hořlavin ve sklepě domu obchodníka J. Kadlece čp. 241 na Nových domech, který značně poškodil vnitřní zařízení, došlo mezi zástupcem města a členy sboru ke konfliktu. Ten vyvrcholil tím, že se hasičský sbor rozpadl, neboť po výměně názorů z něj většina členů vystoupila. Jen díky tehdejšímu starostovi města MUDr. Š. Škrlovi a hlavně veliteli Josefu Křížovi se nakonec v krátké době podařilo vzájemné vztahy zkonsolidovat a činnost sboru obnovit.

Upomínka

V roce 1922 se zúčastnila početná delegace sboru pohřbu dlouholetého župního starosty Františka Vilíma v Jimramově, na jehož počest byla od té doby novoměstská župa nazývána VI. hasičskou župou Vilímovou. Funkci pokladníka zastával v župě od roku 1923 profesor novoměstské reálky Antonín Jelínek, dlouholetý jednatel novoměstského sboru. Když 14. března 1924 zemřel dlouholetý velitel a čestný člen sboru Ant. Vodička, byla mu vzdána pocta velkou účastí hasičstva z celého Horácka na jeho pohřbu. V rámci "Horácké krajinské výstavy", uspořádané v červenci až srpnu 1925 v Novém Městě na Moravě, se konal kromě sjezdu zemědělců, živnostníků, sportovců a turistů také sjezd VI. hasičské župy Vilímovy. V podvečer sjezdu bylo 25. července sehráno v sokolovně divadelní představení "Za čest hasičskou" a následující den, za velké účasti hasičů z celé župy, byl po cvičení sjezd ukončen veselící. Bez ohledu na stavovské, politické a jiné rozdíly manifestovalo hasičstvo na tomto sjezdu za to, že je a zůstává platnou, významnou a nikým nenahraditelnou složkou celého regionu.

Sjezd hasičské župy 1925

Když se v průběhu dvacátých let stále více ukazovalo, že dosud používaná technika zaostává za narůstajícími potřebami doby, zaměřil sbor své úsilí k získání automobilové stříkačky. Tomuto úsilí se plně věnoval v roce 1925 nově zvolený výbor, v jehož čele stál velitel Josef Okurka, podnáčelníci Karel Beranovský a Josef Šebek, vzdělavatel městský důchodník Karel Smejkal a agilní jednatel obchodník Karel Brady-Metzl. Jen díky jemu iniciativně vedené sběrací listiny by mohly podat svědectví, jak těžce se ve městě i jeho okolí získávaly finanční prostředky na novou stříkačku. Nakonec za přispění VI. hasičské župy Vilímovy, Hasičské pojišťovny a místních peněžních ústavů v čele s Obecní spořitelnou i novoměstskou obcí byla zakoupena nová automobilová stříkačka od fy. Stratílek Vysoké Mýto za 125000Kč. Stříkačka byla předána sboru na slavnosti, konané 13. června 1926 na novoměstském náměstí, kde byla představena a vyzkoušena při cvičení pod vedením zbrojmistra a jejího prvního opatrovníka a šoféra Josefa Beneše. Díky nové stříkačce dosahoval sbor v následujících letech stále lepších výsledků, jako při požáru v červenci 1927 v Radňovicích, kde byla v provozu po celých šest hodin. Rovněž při obětavém zásahu sboru v srpnu 1928, kdy vypukl oheň a hořely domy čp. 209 a 210 J. B. Částka a dům čp. 211 A. Slonka na Masarykově ulici. Tehdy se podařilo zachránit dům čp. 208, těsně sousedící s rozsáhlou Kadlecovou pilou. Při tomto zásahu se plně osvědčil samaritní oddíl sboru, založený a vedený Josefem Křížem, oddíl který byl nejen odborně vyškolen, ale dobře vybaven všemi prostředky pro první pomoc.

Velitel Josef Kříž

Významnou událostí, které se sbor účastnil, spolu se členy 40 sborů z celého okresu ve slavnostním stejnokroji a přilbách, bylo uvítání 17. července 1928 prezidenta republiky T.

G. Masaryka při jeho návštěvě Nového Města na Moravě. S jistou hrdostí oslavil 11. srpna 1929 sbor 50. výročí svého založení. Na slavnostní schůzi v zasedací síni radnice zhodnotil činnost sboru za celé půlstoletí vzdělavatel Karel Smejkal a po projevu zástupce župy Josefa Šustáčka byly zakládajícím a zasloužilým členům předány diplomy.

Oslava 50 let SDH r.1929

1929 - 1939

Na počátku třicátých let získal sbor od VI. Hasičské župy Vilímovy sanitní auto, čím se značně rozšířila jeho činnost, neboť zajišťoval převoz nemocných a raněných do nemocnic. V roce 1931 se sbor, s početnou delegací župy, rozloučil se svým zasloužilým členem prof. Ant. Jelínkem, který 14. července zemřel. Na jeho památku založila župa v roce 1934 "Jelínkův fond", z něhož pravidelně dostávali podporu nejstarší novoměstští hasiči. Na slavnostní schůzi konané v září 1932 v novoměstské sokolovně za účasti početných delegací ze všech sborů ve stejnokrojích udělil starosta župy, jako delegát MZJH, vyznamenání VI. hasičské župě Vilímově za její velké zásluhy "Čestný záslužný kříž" Moravské zemské jednoty hasičské. Současně byla udělením nejvyššího vyznamenání "Zlatého záslužného kříže" starostovi novoměstského sboru Rudolfu Litochlebovi ohodnocena jeho práce v tehdejší hasičském hnutí.

20 až 30-tá léta 20.století

Díky agilní práci jednatele Karla Bradyho-Metzla zakoupil sbor v roce 1934 osobní auto zn. "Buick", které brněnská firma Hrček a Neugebauer upravila zamontováním speciální pumpy na stříkačku. V rámci školení Civilní protiletectvé ochrany, které v těchto letech probíhalo, uspořádal sbor v srpnu 1934 v úzké spolupráci s Čs. armádou velké ukázkové cvičení s "Leteckým náletem" na město. Po náletu tří letadel byla na náměstí, zaplněném davy přihlížejících, provedena ukáзка likvidace plynem zamořeného území, s ošetřením postižených osob a také likvidace hořícího domu čp. 10 na náměstí.

V roce 1935 bylo korunováno úsilí sboru o novou hasičskou zbrojnici. Pochopením městské rady byla postavena a sboru předána nová patrová budova ve Školní ulici. V jejím přízemí se nacházely, oproti staré kůlně na školním dvoře, prostorné garáže, v prvním poschodí schůzovní místnost a byt domovníka. Záhy byla u této budovy postavena nová třípatrová lezárna. Ve třicátých letech (kromě zásahů při požárech na Žďárské a Brněnské ulici) ochránil sbor Kadlecovu pilu, když vyhořela v jejím areálu se nacházející tírna lnu, v níž tragicky zahynula Fr. Fajmanová. Při větším požáru, kdy 30. května 1936 za bouře zapálil blesk Humpolecký mlýn, se plně osvědčil "Buick" jako stříkačka. Jen díky jejímu několikahodinovému bezvadnému výkonu, nedbajícího silného deště a bouřkou zakalené vody v potoku, byla několika proudy zachráněna budova mlýnského objektu.

Karel Brady

Velkou posilou v činnosti sboru v dalších letech bylo, když byl uveden do provozu městský vodovod, včetně výstavby sítě hydrantů ve městě. Na valné schůzi 2. února 1939 byl dlouholetý člen Josef Kříž vyznamenán "Zlatým záslužným křížem" a současně ve zprávě vzdělavatele, učitele Václava Svítla, byla oceněna jeho celoživotní práce. V roce 1939 byla hodnocena činnost hasičského sboru při oslavách 60. výročí jeho založení. Činnost, kterou oslavil sbor již v nově zavedených uniformách s novým označením funkcí, se dostala oproti minulosti po všech stránkách na vyšší úroveň. A to nejen po sledované stránce hasičského technického vybavení, ale hlavně svou nezaměnitelnou účastí a působením ve veřejném, kulturním a společenském životě ve městě. Bylo to hlavně díky výboru, do něhož byl již v lednu 1935 zvolen starostou Josef Okurka, náčelníkem Josef Beneš, podnáčelníky Josef Šebek a Karel Beranovský, jednatelem Karel Brady-Metzl, vzdělavatelem Václav Svítal. Sbor vlastnil dvě autostříkačky, osobní přepravní auto, dvě ruční stříkačky, vůz se žebříky a zásobu hadic na vysoký a nízký tlak.

Oslava 60 let r.1939

1939 - 1949

Po tragické události 15. března 1939 lze v protektorátu, za nacistické okupace, zaznamenat mezník v ustanovení "Svazu českého hasičstva v Čechách a na Moravě". V této nové organizaci byly vytvořeny Okresní hasičské jednoty. Novoměstský sbor byl začleněn v Okresní hasičské jednotě čís. 17 a organizoval patřičná cvičení v rámci tehdejší požární služby CPO. Z požárů z tohoto období je nutno vzpomenout požár 29. září 1942 turistické chaty na Harusáku, kterou pro nedostatek vody nebylo možno zachránit. Na valné schůzi OHJ čís. 17, konané 23. července 1944 za účasti zemského jednatele z Brna, bylo vzpomenu 60.výročí založení novoměstské hasičské župy, zvané Vilímovy. Zvláště byla zdůrazněna činnost zakládajících členů této župy, novoměstských hasičů JUDr. Valeriána Kallába a Josefa Jelínka.

Nejdramatičtější situace jak pro obyvatele města, tak pro sbor, nastala 10. května 1945, neboť dlouhé kolony německé armády prchající městem na západ byly náletem sovětských letadel odstřelovány. Řada střel zasáhla a zapálila mnoho domů a tím vznikly požáry na čtyřech, ve městě od sebe dosti vzdálených místech. Na náměstí hořela hospodářská budova domu čp. 122, na Žďárské ulici čtyři domy čp. 61 a 62, čp. 52 a 82. V Radnické ulici dům čp. 112 a čp. 324, na Malé ulici čp. 157 a dům čp. 158. Přes tyto potíže se sbor pohotově rozdělil a jeho jednotlivým skupinám se podařilo zamezit rozšíření požárů a ochránit sousední stavení.

Hasičský průvod

Hasičský průvod

Hasičský nástup

Hasič

V nejhroznějším období protektorátu ztratil sbor jednoho z nejagilnějších členů svého výboru. V roce 1941 byl s celou svou rodinou zatčen dlouholetý a obětavý jednatel sboru Karel Brady-Metzl. Následně byl v transportu smrti dopraven do Osvětimi, kde v roce 1942, ve věku čtyřiačtyřiceti let, zahynul jako oběť rasové perzekuce.

V průběhu těžkých let druhé světové války celý novoměstský sbor jako pevný kolektiv nezradil a dokázal svým uvědomělým postojem, že hasičstvo bylo vždy českým, skutečně národním hnutím. V poválečných letech se sbor s novou energií věnoval činnosti, vedoucí ke zlepšení veškeré hasící techniky, opravě vozidel a výzbroje a ke zvýšení kvalifikace svých členů. K nejobětavějším pracovníkům náležel velitel Josef Beneš, který se jako odborník věnoval přípravě a opravě autostříkaček.

Průvod

Průvod

Průvod

1949 - 1959

V padesátých letech mohl sbor jen díky dobré technice zvládat požáry jak ve městě, tak i mimo město (oheň hospodářského stavení na Rokytně a v Křídlech). Při požáru Hospodářského družstva v roce 1951 byl velitel Josef Beneš přiotráven a ošetřován v nemocnici.

Podstatný mezník v historii sboru lze zaznamenat v roce 1952, kdy se celé hasičské hnutí pod vlivem politických poměrů stalo součástí tzv. Národní fronty. V následujícím roce 1953 v souvislosti s důrazem na prevenci je organizace přejmenována na "Československý svaz požární ochrany". Proto k dalším zásahům, jako byl požár domu čp. 213 a 214 v roce 1954, oheň v n. p. Sport či hospodářského stavení v Radešínské Svatce a v roce 1956 zásah za třeskutého mrazu v novoměstské Chiraně, vyjížděli předcházející hasiči jako požárníci. Zásah požáru lesa u Radňovic, vzniklý od jiskry lokomotivy, řídil naposledy velitel Josef Beneš, který náhle 18. června 1958 zemřel. V den prvního výročí jeho smrti postavili členové sboru na místě za městem, kde skončil, kámen k uctění jeho památky.

1959 - 1969

Kromě provádění preventivních prohlídek, kterým se základní organizace v tomto desetiletí věnovala, lze zaznamenat výjezdy k několika menším požárům ve městě a k požáru zemědělské usedlosti v Zubří a v roce 1961 k požáru objektu JZD Pohledec, který likvidovalo 15 členů usilovně po celých 12 hodin. Svou účastí při pohřbu vzdali členové

sboru poctu, společně s početnou delegací OHJ, svému dlouholetému podveliteli, později místostarostovi a matrikáři Okresní hasičské jednoty Josefu Šebkovi, když 4. června 1959 zemřel.

V letech 1963 až 1968 vyjížděli požárníci celkem k 28 požárům nejen ve městě, ale i do okolních obcí, do Dlouhého, Fryšavy, Vlachovic, Olešné, Radňovic, Jimravovských Pasek, Řečice, Petrovic, Křídela a do Slavkovic. Vzácnou vyjímkou tvoří rok 1966, kdy nebyli voláni ani k jednomu požáru.

Požár

Požár

V tomto období, za předsedy ZO SPO Aloise Pohanky, jehož funkci převzal v roce 1968 Luboš Messenský a za velitele Bohumíra Chlubny (organizace měla 52 členů), získal svaz novou techniku. V roce 1965 dopravní vůz T 805 a DS 16 a v roce 1968 ASC16/V3S a také PPS 12. Kromě okrskového cvičení, uspořádaného za účasti 8 sborů v objektech JZD Maršovice v roce 1965, byla prováděna údržba a připravenost nově získané techniky. Nejvyšší svazové vyznamenání "Za zásluhy" bylo v roce 1967 uděleno dlouholetému a obětavému funkcionáři Karlu Beranovskému.

K oživení činnosti ZO SPO přispělo v těchto letech podchycení zájmu těch nejmladších žáků, jejichž skupinu vedl Luboš Messenský. V roce 1969, kdy lze zaznamenat výjezdy k 11 požárům, bylo oslaveno 90. výročí založení dobrovolného sboru nejen námětovým cvičením, ale zajímavou výstavou s požární tematikou, uspořádanou v prostoru garáží, společně s požární technikou. Současně byla vydána brožura "90 let dobrovolného požárního sboru v Novém Městě na Moravě". Její příspěvky jak z historie požárů, tak z historie sboru, výrazně přiblížily dosud málo známé skutečnosti z hasičského hnutí ve městě.

1969 - 1979

V tomto desetiletí byla prevence, kromě pravidelných prohlídek, také prováděna v tzv. "Týdnech požární prevence" v obytných domech, ve školách, v objektech JZD, Státních statcích a v drobných provozovnách. Zásahová jednotka vyjela v těchto letech celkem k 63 požárům. Velmi dobrých výsledků dosahoval oddíl "Mladý požárník" pod vedením Petra Klapače ml.. Rovněž v průběhu dalších let se mladí požárníci zúčastňovali řady akcí a četných soutěží pod vedením J. Krampola, V. Brouška, Lad. Švandy ml. a také M. Švandové a I. Černé.

Na výroční schůzi ZO v roce 1971 byly uděleny OV ČSPO medalie "Za věrnost" a to za 50 let aktivní a obětavé činnosti Karlu Beranovskému a za 40 let Boh. Popelkovi a Stanislavu Chlubnovi. Vzhledem k tomu, že prostor zbrojnice již nevyhovoval stále větším nárokům, zvláště když v roce 1970 byl získán další výkonný stroj ASC 16 RTH a později starší vozidlo Robur, byly v roce 1973 zahájeny práce na přístavbě budovy zbrojnice. O dobrou úroveň organizace i o práci na přístavbě zbrojnice se zasloužili nově zvolený předseda Ladislav Fajmon, místopředseda Karel Klapač a velitel Bohumír Chlubna, jehož v roce 1976 vystřídal v této funkci Petr Klapač. V průběhu letního období v roce 1976, za mimořádného tepla a sucha, prováděla požární organizace kromě hlídkových služeb i

zavlažování zemědělských kultur, lesních školek a parků ve městě. Nejen za tuto činnost byla vyhodnocena jako nejlepší v rámci okresu i kraje.

Významnou událostí se 1. listopadu 1976 stalo otevření "Požární stanice" se stálou pohotovostní službou, jejímž prvním velitelem byl Ladislav Švanda starší. Přestože hlavní část činnosti stále zůstávala na dobrovolných členech organizace, stala se stanice záhy nepostradatelnou svými rychlými výjezdy, jak k požárům, tak i k živelným pohromám, k zatopeným objektům, k autohaváriím ve městě i v jeho širokém okolí. Díky svému vybavení, cisternové automobilové stříkačce CAS 25, požární plošině PP-20-1 (k zásahům na výškových budovách) a později cisterně CAS 25 Š 706 RTHP s vyprošťovacím zařízením a protiplynovou technikou s dýchacími přístroji, úzce spolupracovala při svých výjezdech s členy dobrovolných požárníků. Požární stanice ukončila svoji činnost 31. března 1995 a za 18 let své činnosti vyjeli její příslušníci k 309 případům, z toho k 234 požárům.

Na výroční schůzi 4. prosince 1976 byla slavnostně předána ZO k užívání nová přístavba zbrojnice. Po letech obtížného jednání, po překonání všech stavbu provázejících těžkostí a překážek, byla díky obětavosti mnoha členů stavba zdárně dokončena. Z členů, kteří se o to zasloužili největším počtem odpracovaných hodin, je nutno vzpomenout Stanislava Chlubnu, Bohumíra Chlubnu, Ladislava Fajmona, R. Novotného, Lad. Švandu st., J. Krampola, J. Hanuse a St. Halvu. V průběhu roku 1977 doprovodili požárníci na poslední cestě své dva zasloužilé členy, když zemřel čestný člen Petr Klapač starší a Ladislav Chlubna, jenž se nejvíce mimo jiné zasloužil o přístavbu zbrojnice.

Po založení celostátní soutěže o "Novoměstskou proudnici" požárními organizacemi Nových Měst v ČSSR (Nové Město na Moravě, nad Váhom, nad Metují, pod Smrkem a Kysucké Nové Město), se soutěžní družstvo novoměstských požárníků zúčastňovalo od I. ročníku (uspořádaného 1.-3. 1979 v Novém Městě pod Smrkem) se střídavými úspěchy všech dalších ročníků, až do roku 1989, kdy byla tato soutěž zrušena.

Významného 100. výročí založení dobrovolných hasičů v Novém Městě na Moravě vzpomněla ZO SPO na oslavách, které se konaly 7. a 8. července 1979. Na slavnostní schůzi 7. července, za účasti významných hostů a představitelů federálního výboru, krajského i okresního výboru SPO, byl novoměstské organizaci udělen, jako vysoké svazové vyznamenání, "prapor Ústředního výboru Svazu požární ochrany" a četní zasloužilí členové byli vyznamenáni. 8. července se konalo velké námětové cvičení na Tyršově ulici, se zásahem a náročnou ukázkou dopravy vody na věžový dům a záchrany osob pomocí rukávu z věžového domu. Rovněž ke 100. výročí založení sboru byla vydána publikace, která dobře dokumentovala (včetně obrazové přílohy), že po celé století se nic nezměnilo na síle, obětavosti, svědomitosti a lásce, kterou od svých počátků dobrovolně věnovali novoměstští hasiči ve prospěch svých spoluobčanů.

1979 - 1989

Souběžně s prováděním prevence rozvíjela se činnost ZO ve sledovaném desetiletí v plnění úkolů, týkajících se výcviku a výchovy mládeže a samozřejmě s udržováním techniky na akceschopné úrovni. Za vedení nového výboru od roku 1980 (předseda Václav Broušek, místopředseda Karel Klapač a velitel Jan Kotinský), se členové účastnili četných námětových cvičení, pořádaných jak ve městě, tak v Maršovicích, Radňovicích, v Rožné, Nové Vsi a ve Slavkovicích. Členstvo se důstojně rozloučilo se svým dlouholetým čestným členem Karlem Smejkalem, když 18. srpna 1982 zemřel ve věku devadesáti let.

V roce 1984 měla členská základna, kromě kroužku Mladých požárníků, 94 členů (včetně žen), které se také zúčastňovaly sportovních soutěží požárních družstev. Na oslavách 350. výročí povýšení Nového Města na Moravě na město v roce 1985, se požárníci podíleli výstavou požární techniky a uspořádáním sportovního odpoledne a taneční zábavy.

Po zvolení nového výboru, v němž předsedou byl Václav Břoušek, místopředsedou Jiří Mrkos a velitelem Jan Kotinský, byl mimo jiné akce uspořádán v roce 1986 přebor dorosteneckých družstev a první kolo Celostátní soutěže požárních družstev. Soutěžní družstvo žen poprvé zvítězilo v soutěži VIII. ročníku o "Novoměstskou proudnici", uspořádané v Kysuckém Novém Městě. Poslední poctu svému nejstaršímu a zasloužilému členu Karlu Beranovskému, nositeli nejvyšších svazových vyznamenání, projevíli členové ZO PO svou účastí na jeho pohřbu, když 5. února 1988 zemřel ve věku 95 let.

Od roku 1988, za předsedy Václava Břouška, místopředsedkyně Boženy Procházkové, velitele Jana Kotinského, měla novoměstská požární organizace 107 členů, z toho 30 žen. V tomto období byl z členů ZO členem SPO Ladislav Fajmon. Při oslavách, kdy se v roce 1979 vzpomínalo 125. výročí založení sboru, bylo ve správě o činnosti ZO za poslední období konstatováno, že členové zasahovali v období 1979 až 1988 celkem u 117 požárů, u 15 živelných pohrom, u 15 různých technických případů a účastnili se 18 námětových cvičení. Současně byla hodnocena činnost Městské organizace PO, která za starosty Luboše Messenského řídila a organizovala činnost 15 základních organizací PO, nacházejících se v okruhu Nového Města a její práce byla uznána vyššími svazovými orgány jako jedna z nejlepších na celém okrese

1989 - 1999

Při sledování činnosti novoměstských hasičů v tomto desetiletí je nutné zdůraznit, že stejně jak výrazně poznamenaly celou naši společnost listopadové události v roce 1989 "sametovou revoluci", poznamenaly a v plné míře se projevíly v celém hasičském hnutí, což znamenalo nový mezník v jeho historii a pro všechny hasičské sbory se stalo nejvyšším orgánem "Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska".

Sbor byl v roce 1991, za starosty V. Břouška a velitele Vladimíra Petra, pověřen uspořádáním celookresového cvičení a soutěží mužů v Novém Městě na Moravě a v roce 1992 rovněž okresní soutěží mužů. V červenci 1992 se sbor rozloučil se členem svého výboru, hospodářem Františkem Kotinským a v lednu s bývalým velitelem Bohumírem Chlubnou, účastí na jejich pohřbu. Slavnostní schůze v dubnu 1993 byla uspořádána na počest devadesátin nejstaršího žijícího člena sboru Antonína Žáka.

Postupná plynofikace města umožnila v roce 1990 instalovat plynové topení do zbrojnice.

Po odvolání velitele Vladimíra Petra a po jeho následném vyloučení ze sboru, převzal jeho funkci Gustav Jurovatý. Na valné hromadě v roce 1994 byl zvolen starostou sboru V. Břoušek, velitelem Jiří Mrkos a členy výboru Marie Licková (hospodář-pokladník), Miroslav Müller (preventista) a Božena Procházková. 21. listopadu 1994 uzavřel sbor smlouvu s Městským úřadem, kterou byl definován vzájemný vztah o spolupráci, finančním zabezpečení a o činnosti, jak represivní, tak o provádění preventivních kontrol obytných domů a garáží.

V průběhu roku 1995 byly v Novém Městě na Moravě uspořádány soutěže "Krajské kolo mládeže" a "Okresní kolo mužů". Po rezignaci starosty sboru V. Břouška byl zvolen

starostou Petr Klapač. Školení strojníků v Jánských Koupelích se účastnil v červnu 1995 Jar. Lankaš a Karel Šikula. Na valné hromadě, konané 9. 6. 1995, bylo členům sboru Václavu Břouškovi, Lad. Doležalovi, Frant. Kabelkovi, Jiřímu Mrkosovi a Václavu Zelenému uděleno vyznamenání "Za zásluhy", vyznamenání "Za příkladnou práci" M. Müllerovi, Marii Kabelkové a Jar. Jarošovi. Medaili "Za mimořádné zásluhy obdržel v lednu 1996 Jan Kotinský. Sbor se rozloučil se svým dlouholetým funkcionářem Lubošem Messenským, když v roce 1996 zemřel.

Po úspěšném jednání s Výzbrojnou požární ochrany a.s. Praha a se zástupci města bylo 1. dubna 1996 ve stavebně upraveném přízemí hasičské zbrojnice slavnostně otevřeno prodejní středisko Výzbrojny požární ochrany, jehož vedením byl pověřen člen SDH Miroslav Müller. Je nutné zdůraznit, že od roku 1996 vystupovali členové sboru na veřejnosti, podle ustanovení, v nových stejnokrojích.

V květnu 1996 uspořádal sbor první "Hasičský den" v Maršovicích. Druhý (srpen 1997) a třetí (1. a 2. srpna 1998) se již konaly ve sportovním areálu lyžařského klubu u hotelu SKI. Četné návštěvníky "Hasičských dnů" vždy zaujala výstava hasičské techniky od nejstarších stříkaček, až po stroje vybavené nejmodernější technikou. Kromě toho se široká veřejnost na "Hasičských dnech" stále více seznamovala s náročnou činností sboru. V dopoledních programech byla věnována pozornost soutěži družstev v požárním sportu, odpoledne různým ukázkám hašení, včetně hořícího auta, vyprošťování z havarovaného vozu s poskytnutou první pomocí. Kromě dalších kulturních akcí jsou "Hasičské dny" ukončeny taneční zábavou s bohatou tombolou.

K oživení činnosti sboru přispělo uspořádání "Dne otevřených dveří" 4. května 1997 v hasičské zbrojnici, k svátku patrona hasičů sv. Floriana, spojené s nábořem žáků z novoměstských škol. Pro úspěch této akce se "Den otevřených dveří" opakovat v následujícím roce. Školení strojníků a velitelů v Bílých Poličanech se v roce 1997 z novoměstského sboru účastnili Ondřej Novák, Miroslav Šikula a Miloš Kabelka.

Na každoročně pořádaných městských slavnostech "Nova Civitas" se sbor zúčastňuje jednak ukázkou hašení starou technikou, zrestaurovaným hydrofonem z roku 1883 s obsluhou v dobovém oblečení a také tanečními zábavami na parketu, což navazuje na tradici bývalých hasičských výletů, konaných v Ochoze, "Na Plánavě" nebo v Plačkovci. Kromě zájezdu na "Hasičské dny" v Bílých Poličanech se sbor v roce 1997 zúčastnil oslav 100. výročí založení hasičských sborů v Rovném a Studnicích.

Po uspořádání I. a II. kola soutěže dospělých v Novém Městě na Moravě, se členové sboru v průběhu roku 1998 věnovali rekonstrukci budovy hasičské zbrojnice. V únoru započaly stavební úpravy klubovny a služebny, později byla provedena přestavba sociálního zařízení. Přestože stavební i ostatní práce prováděly stavební i další firmy, mohla být jen díky mnoha odpracovaným hodinám členů sboru (zejména při stěhování, úklidu a při vybavení) již v lednu 1999 plně zprovozněna a využívána malá zasedací klubovna, kancelář i služebna.

Významnou událostí bylo založení "Poloprofesionální jednotky" 1. července 1998, jejímž velitelem se stal Jiří Mrkos. Jednotka má 12 členů, kteří jsou rozděleni do tří družstev. Činnost jednotlivých družstev zajišťují velitelé - Miroslav Šikula, Ondřej Novák a Jiří Mrkos, dále strojníci Josef Kunc, Petr Šustr, Ondřej Kadlec, Jaroslav. Lankaš, Jiří Kotovic a hasiči Ladislav Fajmon, Jaroslav Sláma, Petr Šopf a Dušan Holý. Družstva drží střídavě týdenní pohotovost. Založení "Poloprofesionální jednotky" se ukázalo v poměrně krátkém čase za plně opodstatněné, neboť již v průběhu devíti měsíců od svého založení zasahovala

společně s některými členy zásahové jednotky SDH při likvidaci 23 mimořádných událostí (16 požárů, 3 otevření bytů, 4 technické pomoci - čerpání vody). V listopadu 1998 provedlo ministerstvo vnitřní kontrolu novoměstského hasičského sboru a to s velmi dobrým výsledkem, neboť nebyly shledány žádné závady.

V letech 1989 až 1999 zasahoval sbor při několika velkých požárech (krom mnoha menších akcí). V roce 1990 při likvidaci kravína a teletníku ve Žďáru nad Sázavou a na Farmě v Novém městě na Moravě (škoda 996 000 Kč). V roce 1995 u požáru kravína v Jamách (škoda 200 000,- Kč), 14. 11. 1996 u požáru osobního automobilu Škoda Felicie v Jiříkovicích (240 000,- Kč), 6. 6. 1998 na likvidaci požáru pily a skládky dřeva v Jamách (200 000,- Kč), 27. 8. 1998 u požáru ocelokolny v Krátké (750 000,- Kč) a 6.10.1998 na požáru dvou chat u Vojtěchova-Lhotské Podlesí (škoda 150 000,- Kč).

Ve sledovaném desetiletí se oproti minulosti značně rozvinula činnost sboru v oblasti mezinárodní spolupráce. Tato vzájemná spolupráce plně odpovídá všem snahám CTIF *Comité technique international de prevention et d'extinction de feu* - Mezinárodní technický výbor pro prevenci a hašení požárů. Ve vzájemném styku s hasiči jiných zemí stojí totiž v popředí, kromě poznávání zkušeností a způsobů plnění úkolů při ochraně hodnot, také upevnění společného mezinárodního humanistického poslání.

Již v roce 1992 oplatila delegace novoměstského sboru návštěvu italských hasičů svým zájezdem do Ziano di Fiemme. V roce 1993 bylo navázáno přátelství s rakouskými hasiči v Dechantskirchenu, které upevnila návštěva delegace novoměstských hasičů v následujícím roce. Společně se zástupci Nového Města na Moravě odjela šestičlenná delegace hasičů v květnu 1995 na sraz spolku "Neustadt in Europa" "Nových Měst Evropy" do Brauberského Nového Města v SRN. V dubnu následujícího roku přivítal sbor návštěvu hasičů ze SRN v Novém Městě na Moravě.

Při zájezdu do Rakouska v roce 1996 se novoměstští hasiči při návštěvě firmy Rosenbauer seznámili s nejmodernější hasící technikou, kterou tento závod vyrábí. V rámci stále více se upevňujícího přátelství Nového Města na Moravě s nizozemským městem Waalre, byly také v roce 1997 položeny základy k uzavření družby mezi hasičskými sbory těchto měst. Tyto vzájemné vztahy byly s definitivní platností potvrzeny tím, že zástupci městského úřadu, včetně novoměstských hasičů Petra Klapače a Františka Kabelky, podepsali v září 1998 ve Waalre smlouvu, nazvanou "Pouto přátelství". Smlouva upřesnila všechny styky mezi obyvateli, organizacemi i institucemi těchto měst do nejbližší budoucnosti.

Z hlediska mezinárodní spolupráce byla významná již druhá návštěva novoměstských hasičů 22. až 24. května 1998 v Neustadt der Stadt Breuberg in Odenwald v SRN. Při příležitosti zde tehdy konaného tradičního setkání hasičů tří sousedních okresů ze tří spolkových zemí (Hassenska, Bavorska a Baden-Würtenberska), se členové delegace po shlédnutí soutěže mladých hasičů, po prohlídce zbrojnice včetně řídicího stanoviště požárních zásahových jednotek, seznámili se způsobem organizace zásahů a také s jednotlivou používanou německou špičkovou technikou.

V září 1998 za své návštěvy u hasičů v italském městě Ziano di Fiemme připravila delegace novoměstských hasičů Petr Klapač, Ladislav Fajmon, Petr Šustr a Jiří Mrkos společně se starostou města Ing. Jaromírem Černým všechny záležitosti k tomu, že při dalším zájezdu zástupců Nového Města s desetičlennou delegací novoměstských hasičů byla podepsána 17. dubna 1999 vzájemná přátelská dohoda o spolupráci se zástupci města Ziano di Fiemme.

V průběhu roku 1999, kdy se novoměstský Sbor dobrovolných hasičů připravuje na oslavy 120. výročí svého založení v rámci městských slavností "Nova Civitas", je starostou sboru Petr Klapač, velitelem Jiří Mrkos, zástupcem velitele M. Šíkula, jednatelem F. Kabelka, hospodářem-pokladníkem Marie Licková, preventistou sboru a města L. Doležal a členy výboru V. Břoušek, M. Licek, M. Müller a Petr Šustr. Vedoucím revizní rady J. Kotinský a členy revizní rady O. Kadlec a J. Kunc. Sbor má celkem 57 členů, z toho 46 mužů, 11 žen a dále 15 mladých hasičů.

Z přehledu nejzávažnějších událostí ze stovacetileté historie Sboru dobrovolných hasičů v Novém Městě na Moravě vyplývá, že přes všechny překážky a milníky, které přinášela doba, zachovala si ve sboru každá s nastupujícími generacemi jednak úctu k vykonané práci svých předků a jednak pokračovala s plným porozuměním v osvědčené tradici a svým uvědoměným vztahem udržovala kontinuitu hasičského hnutí až do současnosti.

S tím je nutné zdůraznit stále trvající ušlechtilé vlastnosti, které měl každý člen a na kterých se jak v minulosti, tak i v současnosti zakládá veškerá činnost hasičského sboru. Na prvním místě je to dobrovolnost, s níž vědomě a se zaujetím vždy přistupoval a nadále přistupuje každý člen k ochraně majetku, někdy i života svých spoluobčanů. Druhou podstatnou vlastností každého člena zůstává nezištnost, spočívající v tom, že vždy nastupuje do každé akce ve prospěch celku bez ohledu na svůj čas i své postavení jak při výcviku, tak i při každém sebekomplikovanějším zásahu. Konečně další neocenitelnou vlastností dobrovolného hasiče byla a zůstává obětavost, s kterou je připraven psychicky i fyzicky poskytovat pomoc v každý čas a v každé situaci, aniž by při tom dbal o své zdraví, někdy i o svůj život. Činnost sboru, prostoupeného uvedenými vlastnostmi, se již od jeho založení, zvláště však od dvacátých let, postupně rozšiřovala přes hranice města do celého regionu. Vedle hlavní represivní činnosti lze zdůraznit v průběhu let jím prováděnou prevenci, výchovné působení s varováním jak o vzniku a příčinách požárů, tak na jejich tragické následky. S rozvojem společnosti reagoval sbor, jako její součást, na potřeby a požadavky doby a také s ní sdílel její osudy. Získání nové, modernější hasičské techniky, její udržování s patřičným a stále náročnějším výcvikem se v průběhu let plně projevilo v efektivnosti u každého zásahu. V určitém období vždy byla významnou činností sboru zdárně se rozvíjející výchovná práce s mládeží.

Za svoji záslužnou činnost, dlouholetou věrnost hasičskému hnutí, bylo novoměstskému Sboru dobrovolných hasičů i jeho jednotlivým členům uděleno od jeho založení až do současnosti nespočetné množství vyznamenání. Nejvyšší hasičská vyznamenání od bývalé Moravské zemské jednoty hasičské a od VI. hasičské župy Vilímovy, v dalších letech vyznamenání "Za zásluhy", "Za příkladnou práci" a "Za mimořádné zásluhy", čestná uznání a diplomy mnoha jedincům od všech nadřízených orgánů i od mnohých státních a veřejných institucí, s poděkováním za obětavou, důslednou odpovědnost, s níž se sbor věnoval záchraně majetku i životů svých spoluobčanů, za všechno co v minulosti vykonal, v současnosti koná, a proto je schopen, hrdý na svou stovacetiletou tradici, i v budoucnu vykonávat vše k ochraně hodnot v životě celé naší společnosti.